

κι' ὡς Ὀμπρε, ἦγον ἄνθρωπος, ποῦ ἀπὸ κόσμου ξέρω, τῆς βγάζω τὸ καπέλο μου, τοῦτέστι τὸ Σουμπέρο, κι' Ἀμπλα Οὐστὲ Ἰσπανικῆ; τῆς λέγω, ποῦ θὰ πῆ: « μίλειτε τὰ Ἰσπανικὰ καθὼς τὸν τσελεπή; » κι' ἀφοῦ πῆχθην κι' εἰς αὐτὴν ἀνέβηλον εὐδῖαν ἐζήτησα κι' ἐκ μέρους τῆς τὸν ποιητὴν μανθῶαν, κι' Ἄστα λά βίστα, δηλαδὴ ὄρεβουάρ τῆς εἶπα, ἐνῶ τὸ πλῆθος ἴστον Ναὸν εἰμῖναιτο κι' ἐκτύπα, καὶ ἄνω κάτω ἔτρεχε μὲ ἱερὸν δαιμόνιον, καὶ παρ' ὀλίγον ἔλειψε νὰ σπάσῃ τὸ ἀρμόνιον καὶ ἴσ' ὅτ' ἐξῆς ν' ἀκούεται παράττονεν τὸ μέλος... Π.-Μ' εἰλόσασαες, βρὲ μασκαρᾶ...

Φ.— Συνέχεια καὶ τέλος.
Ἐξῆλθον οὖν χειροπιαστὰ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας ὁ εὐγενὴς Μαρκήσιος μετὰ τῆς Μαρκήσιας, κι' ὅλος ὁ κόσμος ἔτρεξε κι' εὐχρητῆ τὰ εἰκότα καὶ νὰ περάσουν καὶ οἱ δὲο χρυστῆ ζωῆ καὶ κότα. Ἄλλ' ἔταν εἰς τὴν ἄμαξαν ἀνέβη τὸ ζευγάρι πολλοὶ ζητιάνοι ἐσπευσαν ἐμπρός του μὲ ταγάρι, κι' ἐκεῖνος ὁ παράλυτος, ποῦ τριγυρᾶ μὲ σπῖρατα, καὶ ὁ καθὲς τοὺς ἔτρανε μὲ δάφνας καὶ μὲ μύρτα, κι' ἦτον Ἐρνάνης ὁ γαμπρὸς κι' ἡ νύφη Δόνα-Σόλα, καὶ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ βροντοῦν τὰ πυροβόλα, μαλλιά κουδάρια ἔγιναν ἐκεῖνοι μὲ τὰ φράκα κι' ἡ ρουστανέλα ἡ λερη καὶ ἡ ρουφοῦ λά-βράκα, κι' ἐν μέσῳ τῶν ἀλαλαγμῶν, τῆς ἰάλης καὶ τοῦ κρότου ἐφάνησαν κι' οἱ πρόγονοι τοῦ Ἰσπανοῦ ἱπτότου,

ἦγον ὁ Δόν-Σαλουστῖος κι' ὁ λαβρος Ρούι-Βλάς, κι' ἐνὸς πτωχῷ στραγαλατζῆ τοῦ πῆπει ὁ ταβλάς, κι' οἱ μοσχομάγκες χύνονται, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, κι' οὐδὲ λουκοῦμι τοῦμινε, παστῆλι καὶ στραγάλι. Τοιοῦτος γάμος, Περικλῆ, δὲν ἔγινε ὡς τώρα, θαρρεῖ πῶς ἦσαν Κούλουμα κι' ἀνεστατώ ἡ χῶρα καὶ ἦλεν κάθε μουσικῆ τῶν Ὀρρανοτροφῶν νὰ ψάλλῃ τὸν ὀμέναιον τῶν θαλερῶν νυμφῶν, καὶ τροβαδούροι τῶν ὀδῶν καὶ βιολιτζῆδων σπείρα κι' ὁ Κρητικὸς ὁ Μανουλιὸς μὲ τὴν γλυκερὰ του λύρα, ἂν δὲ ὁ Πρωτοκάθεδρος, υἱὸς τῆς μουσικῆς, δὲν ἔπερνε τὰ ὄργανα τῆς Φιλαρμονικῆς, τὸ φλουγελχορν, τὸ βόμβαρδον, καὶ τᾶλλα ποῦ εἰξεύρει καὶ ὅτῃς Π ρ ω τ α εἰμπορεῖ τὸ φύλλον νὰ τὰ εἰρηρῆ, θὰ ἔτραβουσε καὶ μὲ αὐτὰ ὁ Πρᾶ τὸν διάβολο του καὶ βέβαια θὰ ἔχανε ταῦτί καὶ τὸ μωαλό του.

Π.-Ἀκόμη λές;
Φ.— Ὑπομονή...
Π.— Ὡς πόση πιά θὰ κάνω;
Φ.— Ὑπομονή, βρὲ Περικλῆ, καὶ εἰς τὸ τέλος φθάνω, γιὰ τὸ Πρᾶ ὁ ἀμαξῆς ἐκέντησε τοὺς ἴππους κι' ἐπῆγαν ὅτῃς Ρικάκενας εἰς τοὺς Ἀμπελοκήπους, ἐκεῖ δὲ τοὺς ἐθώπευσε λεπτῶν ζεφύρων αὔρα, κι' ἐπέρασαν αὐτοὶ καλά κι' ἡμεῖς κακὰ καὶ μαῦρα. Π.-Μωρὲ θὰ φῆς μπαγλάρωμα ὅπου θὰ πῆσης χάμω, γιὰ τὴν ἀλήθεια μουβγαλες τὴν πίστι μὲ τὸν γάμο.

**Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Ἐκεῖνο τὸ κατάστημα Βασιλῆ τοῦ Κασδῶν, ὅπου ὅτ' ὀπῆτι βρίσκειται τὸ Λάμπου ἀκόπιτα, εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὀδὸν τὰ μέτρια μαε θαμβόνει καὶ μὲ στολίδι χίλια δὲο φεγγόβολετ γεμάτο. Θαῦμα ἰδέσθαι ἀληθῆς! ... τί μαγαζὶ ποῦ εἶναι! ... μικρὸ Παρίσι φαίνονται μὲ τοῦτο αἱ Ἀθῆναι, κι' ἐν γιλασθῆς κχιμικὴ φορὰ ἀπ' ἔξω νὰ περάσης ἐμῶς μέσῳ θὰ βοεθῆς καὶ κἄτι θ' ἀγοράσης, κι' ἐν εἰσαι ἀφιλόκαλος καὶ πρῶτος κασσιδιέρης τότε θὰ φύγῃς μοναχὸ καὶ πρᾶγμα δὲν θὰ πάρῃς. Λοιπὸν μὴ χάνετε καιρὸ, γιὰ τ' εἶναι κριμα κι' ἀδικιο ἀπ' ἔξω νὰ κυττάζετε αὐτὸ τὸ Καπελλάδικο.

Τὸ ἐρίστον Κατάστημα τὸ τοῦ Κωνσταντινίδη ἐν ἀγγελαμ εὐχάριστον πραγματικὸς μᾶς δίδει, πῶς δηλαδὴ ἐπίστυπος μεγάλη Πρακτορεῖα καὶ Ὑποκαταστήματα παντοῦ τοῦ Βασιλείου, διὰ ν' ἀδείξη ὅτω πᾶς καὶ ἡ κικλοφορία ἐκἄστου περιοδικῷ καὶ ῥόλλου καὶ βιβλίου. Κι' ὅστις ποθεῖ τὸ ἔργον του πωλοῦμενον νὰ ἰδῇ συννοεῖται δι' αὐτὸ μὲ τὸν Κωνσταντινίδη.

Τοῦ ἀκαμάτου Ραγκαδῆ τὸ μέγα Λεξικόν, ἐκεῖνο τὸ περίφημον Ἀρχαιολογικόν, ποῦ πρὸ καιροῦ κομψότατα καὶ τακτικῶς ἐκδίδει τόνομαστὸν Κατάστημα τὸ τοῦ Κωνσταντινίδη, ἀγγέλλομεν μετὰ χαρᾶς πῶς εἰς τὸ τέλος φθάει κι' ἂς τρέξῃ πᾶς φιλομαθῆς χωρὶς καιρὸν νὰ χάνῃ.

Τῆς ἱστορίας Ἀθῆνῶν Μνημεῖα βγάηκαν κι' ἔλλα, τωδῶντι περισπούδαστα, πολῆτιμα, μεγάλα. Δημήτρης ὁ Καμπούρογλου τὰ γράρει πρὸ πολλοῦ, κι' ἐδῶ ἀπλήστως πάντοτε διαβάσκονται κι' ἄλλοι πρὸς οὐκ εὐκαταρρητὸν τοῦ γράφροντος τιμᾶν, καὶ μὴ λυπῶσθε δι' αὐτὰ γενναῖαν συνδρομῆν.

Ἐστὴν νέαν ἱστορίαν τοῦ τρένοντος Αἰῶνος εἰσαγωγή σπουδαία τοῦ Παύλου Καρολίδη, ποῦ φηναίται καὶ εἶναι εἰς τὰ τοιαῦτα μόνος κι' οἱ Ἀσιανολόγοι τὸν ἔχουν γὰ στολίδι. Θ' ἀναγκωσθῆ καὶ τοῦτο παντοῦ μετ' ἀπληστίας: ἴσ' ὅτ' Βιβλιοπωλείον πωλεῖται τῆς «Ἐστίας».

Ὁ Ρωμὸς γνωστὸν εὖς κάνω — κἄς ὅτ' ὀπῆτι μου ἀνέθη,
ὅτῃς Νεαπὸλερ ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεῖ,
μὲ Γενδοχῆς ἔσθη, — ὅδ' ὅτ' ἰδοὶ λάδι τρεῖς ἴσ' ἔθι,

μὲ Ἰημετὸν, μὲ μὲ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' αἰσοδορῆ,
καὶ μὲ χῆρα δίχως ἄδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.